

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

04 iunie 2025

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei judecătorul

- Petru Păun

Grefier

- Olga Ceban, Cristina Lupaşcu

Cu participarea:

Procurorilor

- Liliana Beşliu

Avocatului

- Vladislav Ciobanu-Niţuleac

Inculpatului

- Pavel Cebanenco

examinând în şedinţa de judecată publică cauza penală parvenită la 24.07.2024 privind învinuirea lui

Cebanenco Pavel Grigori, născut la *****,
originar şi domiciliat în *****, or. *****, str. *****
41, ap.16, angajat în calitate de şofer în cadrul SRL
„Imperial Auto Trans”, studii medii, supus militar,
căsătorit, un copil minor la întreţinere, fără grade de
invaliditate, fără antecedente penale,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul Penal

a c o n s t a t a t:

1. **Cebanenco Pavel Grigori**, în perioada 23 februarie 2024 - 15 aprilie 2024, aflându-se în *****, la întâlnirea privată cu Afroni Andrei, a susţinut că are influenţă şi poate să determine persoanele publice din cadrul Direcţiei Investigare Fraude Vamale a Serviciului Vamal, să-şi îndeplinească necorespunzător atribuţiile de serviciu în vederea facilitării lui Afroni Andrei realizarea activităţii de import pe teritoriul R. Moldova a automobilelor cu rulaj din Uniunea Europeană, fără crearea impedimentelor în acest sens, contra sumei de 1000 de Euro.
2. În continuarea acţiunilor sale infracţionale, la 15.04.2024, aproximativ orele 11:20min, Cebanenco Pavel Grigori, aflându-se la terasa benzinăriei „BEMOL” din str. Calea leşilor, nr.83 din *****, pentru realizarea promisiunii făcute faţă de Afroni Andrei, în vederea exercitării influenţei asupra persoanelor publice din cadrul Direcţiei Investigare Fraude Vamale a Serviciului Vamal, cu scopul determinării acestora să-şi îndeplinească necorespunzător atribuţiile sale de serviciu, mai exact, de a-i permite lui Afroni Andrei, realizarea activităţii de import pe teritoriul R. Moldova a automobilelor cu rulaj din Uniunea Europeană, fără crearea impedimentelor în acest sens, personal, a primit de la ultimul, bani în sumă de 1000 de Euro, care la data săvârşirii faptei, conform ratei oficiale de schimb a BNM, reprezentau echivalentul sumei de 18 846 lei.
3. **Fiind audiat în şedinţa de judecată în calitate de inculpat – Cebanenco Pavel Grigori** a comunicat că fapta incriminată îi este clară, dar vina nu o recunoaşte în modalitatea sau

forma expusă de procuratură. În acest sens invocând că, recunoaște faptul că a luat bani de la domnul Afroni Andrei. A menționat că pe domnul Afroni Andrei îl cunoaște deja de 4 ani, dat fiind că ei activau pe rută circulând din Moldova, cu transporturi diferite. A precizat că el de 6 ani activează pe ruta Moldova-Germania, iar anterior a activat în Rusia ca șofer. Nu a activat în organele de drept. Într-o zi a auzit că Afroni Andrei are careva probleme cu vama, iar el la acel moment avea nevoie de bani. Astfel a vrut să ia de la el bani pentru a se folosi de ei, pentru că avea nevoie de bani, dar nu a crezut că va ajunge în asemenea situație. A menționat că el cunoștea despre faptul că Afroni Andrei are careva probleme cu vama, dar nu cunoștea careva detalii. A precizat că știa despre faptul că Andrei Afroni circula spre Elveția și are mașina proprie cu care activează. Astfel, Afroni Andrei s-a adresat la el cu o întrebare, precum că avea un automobil care era devamat pe firmă, dar el l-a vândut la altcineva. A precizat că Andrei s-a adresat la el, deoarece el fost interogat de domnul Vitalie, care activează în calitate de vameș, și Andrei a auzit că a fost la acesta la interogare. La ce el i-a comunicat lui Afroni Andrei că va încerca să vadă care e situația și va încerca să îl ajute. La acel momentul el își procurase o remorcă și trebuia să se achite pentru ea, iar din această cauză a crezut că va lua de la Andrei niște bani și se va folosi de ei un timp oarecare. Ulterior urma să-i comunice acestuia că nu se primește nimic și nu-l poate ajuta, și îi va da banii înapoi. A comunicat că nu ține minte exact data, dar într-o zi el l-a telefonat pe Afroni Andrei și i-a comunicat că îl poate ajuta, dar are nevoie de 1000 euro. Ulterior ei s-au întâlnit, au discutat și el i-a comunicat lui Andrei că îl va ajuta, doar că are nevoie de bani. Andrei i-a comunicat că peste o săptămână îi va aduce banii, iar la a 3 săptămână când trebuia să îi transmită banii în sumă de 1000 euro, în momentul respectiv el a fost reținut de către angajații CNA. A menționat că în momentul când i-a transmis banii, el deja își rezolvase problema cu remorca. Dar având în vedere că el i-a promis lui Andrei că îl va ajuta, a decis să ia totuși banii de la acesta, să se folosească de ei în jur de 2 săptămâni, iar ulterior să-i comunice că nu-l poate ajuta. Suplimentar a declarat că regretă îi pare rău și se căiește de faptele comise.

4. **Fiind audiat în ședința de judecată în calitate de martor al acușării Afroni Andrei Gheorghe**, a comunicat că, la moment se ocupă cu importul mașinilor de peste hotare. Pe Cebanenco Pavel îl cunoaște de câțiva ani, dat fiind că acesta activa în calitate de șofer la un băiat pe nume Petru. Cu Cebanenco Pavel nu se află în careva relații de rudenie sau ostile. Astfel a indicat că nu ținea nici o legătură cu ultimul, până în momentul în care o persoană care era rudă, cumătru cu domnul Pavel, pe nume Viorel, i-a comunicat că trebuie să facă legătura cu acesta precum că l-ar căuta cineva de la combatere sau trafic. Respectiv în luna februarie 2024 el l-a sunat pe Cebanenco Pavel și au stabilit o întâlnire, unde să-i spună ce s-a întâmplat și cine îl caută. Astfel s-au întâlnit în or. *****, la un autoservice, acolo Pavel i-a comunicat că cineva din Serviciul Vamal ar avea un dosar pe numele său și a altor persoane, fără a-i comunica careva nume. Acesta i-a spus că este ceva legat cu importul mașinilor. Respectiv, ca să nu trimită dosarul mai departe, la ANTA sau Serviciul Fiscal, va fi necesar de dat ceva, și anume s-a referit la bani. Atunci Pavel nu i-a spus suma de bani, dar ulterior au discutat despre aceasta. După aproximativ 2 săptămâni, la începutul lunii martie a fost contactat telefonic pe Whatsap de către Cebanenco Pavel unde i s-a comunicat că este cu domnul de la Serviciul Vamal, pe nume Neaga (persoana cui trebuia să-i transmită banii). Tot atunci a indicat ceva legat de „foaie”, iar el a înțeles că este vorba de 500 Euro, la care Cebanenco Pavel i-a spus că trebuie 1000 Euro. Astfel urma să achite suma aceasta, respectiv, l-a sunat înapoi peste câteva minute și l-a întrebat pentru ce

trebuie așa sumă de bani și i-a zis că odată ce va ajunge acasă din Elveția, se vor întâlni și vor discuta. Respectiv, venind acasă s-a interesat de la cunoscuți cine este domnul Neaga și a înțeles că într-adevăr acesta activează la Serviciul Vamal. După aceasta Cebanenco Pavel i-a transmis câteva mesaje vocale precum că trebuie să-i transmită banii domnului Neaga pentru că lui îi făcea probleme. Astfel au convenit într-o zi să-i transmită suma de 1000 Euro. Respectiv aproximativ la 12-15 aprilie s-au întâlnit la stația Peco Bemol, de pe str. Calea Ieșilor, unde i-a transmis suma de 1000 Euro lui Cebanenco Pavel pentru ca acesta să-i transmită domnului Neaga. A menționat că la acea întâlnire Cebanenco Pavel l-a sunat pe domnul Neaga și i-a spus precum că el i-ar fi dat doar jumate din bani, adică 500 Euro și în următoarea săptămână îi va da restul sumei. El nu i-a zis nimic lui Cebanenco Pavel legat de jumate de sumă, și nu i-a dat lui suma de 500 Euro, nici nu i-a propus. A precizat că atunci când a mers la întâlnirea dată, nu era depusă încă plângerea la CNA de către el. Suma de 1000 Euro a transmis-o, din spusele lui Cebanenco Pavel, precum că el importa mașini pe la vama Leușeni și ulterior le vindea. Discuția care a avut-o atunci cu Pavel a înregistrat-o pe telefonul mobil. Totodată a declarat că vocea lui Neaga Vitalie a auzit-o o singură dată, atunci când Cebanenco Pavel a discutat cu el pe telefon. A precizat că pe Neaga Vitalie l-a văzut o singură dată, la audiere în cadrul CNA. În cadrul confruntărilor cu domnul Neaga din luna septembrie, s-a convins că el nu a avut nici un dosar pe numele său, dar a fost un dosar pe numele Andrei Antoni sau Antohi. Suplimentar a comunicat că după întâlnirea cu Cebanenco Pavel, peste aproximativ 10 zile el s-a adresat cu o plângere la CNA, după ce a discutat și cu o persoană din cadrul Serviciului Vamal Secret. A precizat că nu a depus plângerea în luna februarie - martie la organele de drept pentru că a dorit să procedeze omeneste crezând că îl vor lăsa în pace. A mai comunicat că suma de bani de 1000 Euro i-au dat-o ofițerii din cadrul CNA. Totodată a menționat că din spusele domnului Pavel Cebanenco, el trebuia la rândul său să le comunice mai multor persoane despre posibilitatea transmiterii sumei de bani, precum că pe toți îi ajunge rândul și trebuie să fie pregătiți. Suplimentar a menționat că el importă mijloace de transport în RM. La importul acestor mijloace el nu a săvârșit careva fapte ilegale. Însă domnul Pavel i-a spus că vor fi probleme, dar el nu cunoaște ce impedimente și probleme pot apărea și nu crede că cineva ar putea să-i impună vreun impediment având în vedere că nu face nimic ilegal. Totodată a declarat că din luna februarie 2024 până la moment nu figurează pe nici o cauză penală sau contravențională de la Serviciul Vamal și nu a primit careva citații la organele de drept în această perioadă.

5. **La fel, la baza învinuirii au fost puse următoarele probe care au fost cercetate în ședința de judecată și anume:**
- ***procesul-verbal de primire a denunțului din 08.04.2024***, care fiind completat în ordinea art. 262 alin.(3) din Codul de procedură penală, prin care este sesizat organul de urmărire penală, de către Afroni Andrei, care solicită atragerea la răspundere penală a lui Pavel Cebanenco, care începând cu data de 23 februarie – prezent, a pretins mijloace bănești, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Serviciului Vamal și poate să-i determine pe aceștia în schimbul mijloacelor bănești să nu-i creeze impedimente la importul automobilelor din Uniunea Europeană în R. Moldova. Persoana publică din cadrul Serviciului Vamal ar fi un oarecare Neaga Vitalie (Vol. I, f.d.6);
 - ***procesul-verbal de ridicare din 28.05.2024***, în baza căruia, de la Afroni Andrei, a fost ridicat un suport optic de păstrare a informațiilor de tip CD-R, care conține 7 fișiere audio, cu discuții dintre Cebanenco Pavel și Afroni Andrei (Vol.I, f.d.17);

- ***purtătorul material de informații CD-R***, ce conține înregistrări audio cu discuții dintre Cebanenco Pavel și Afroni Andrei, ridicate la 28.05.2024 de la martorul Afroni Andrei (Vol.I, f.d.18);
- ***procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.05.2024***, prin care au fost cercetate 7 fișiere audio, ridicate pe suportul optic de păstrare a informațiilor de tip CD-R de la Afroni Andrei, ce reprezintă mesaje vocale transmise pe aplicația „Whats App” de învinuitul Cebanenco Pavel martorului Afroni Andrei, precum și o înregistrare audio efectuată cu telefonul mobil la 09.04.2024, de către Afroni Andrei, în urma întâlnirii dintre cei doi în localitatea ***** (Vol.I, f.d.19-23);
- ***procesul-verbal din 14.05.2024, privind consemnarea măsurii speciale de investigații-interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau imaginilor purtate între martorul Afroni Andrei cu bănuitul Pavel Cebanenco cu anexă***, autorizată prin încheierea din 11.04.2024 a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), nr. 13-2765/2024 din 11.04.2024, prin care se relevă incontestabil că, întâlnirea dintre martorul Afroni Andrei și bănuitul Cebanenco Pavel, a avut loc la data de 15.04.2024, la terasa stației de alimentare „Bemol” amplasată pe adresa *****, str. Calea leșilor nr. 83, cu începerea aproximativă de la orele 11:15 și finalizată la ora 11:21. În cadrul discuției dintre cei doi, bănuitul Cebanenco Pavel pretins și a primit de la Afroni Andrei mijloace bănești în sumă de 1000 euro pe care le-a plasat în portmoneu (Vol.I, f.d.38-42);
- ***procesul-verbal din 14.05.2024, privind consemnarea măsurii speciale de investigații - supravegherea tehnică a bănuitului Pavel Cebanenco***, autorizată la 11.04.2024 prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), nr. 13-2766/2024 din 11.04.2024, în care s-a relevat că, la 15.04.2024, Cebanenco Pavel, îmbrăcat în tricou de culoare gri și o geantă neagră cu inscripția „Puma” pe care o purta pe umăr, pantaloni sport de culoare gri, încălțăminte fără șireturi de culoare albă, aproximativ pe la orele 11:10 mim, s-a apropiat de stația de alimentare „Bemol” amplasată pe adresa *****, str. Calea leșilor nr. 83, unde s-a îndreptat spre terasa stației de alimentare spre o masă rotundă acoperită cu o umbrelă de culoare galbenă poziționată în colțul terasei, acolo unde s-a întâlnit și salutat cu Afroni Andrei, care deja îl aștepta. Ulterior cei doi s-au așezat ambii la masă. După câteva minute de discuție, Afroni Andrei a deschis portmoneul cu formă triunghiulară, culoare neagră, de unde a scos bancnote verzi la culoare și le-a numărat. Ulterior, Afroni Andrei i-a transmis bancnotele de culoare verde lui Cebanenco Pavel, ultimul le-a numărat și le-a pus în geanta de culoare neagră cu inscripția „Puma”, după care alte careva întâlniri dintre cei doi nu au mai fost înregistrate (Vol.I, f.d.55-57);
- ***proces-verbal din 23.04.2024, privind consemnarea măsurii speciale de investigație „controlul transmițerii sau primirii banilor”***, adică transmiterea sau predarea de către martorul Afroni Andrei, suma de 1000 euro, bănuitului Cebanenco Pavel, ori altor persoane implicate în comiterea faptelor infracționale, autorizată prin ordonanța procurorului din 11.04.2024, prin care s-a stabilit că, sub controlul ofițerilor CNA, la data de 15.04.2024, aproximativ la orele 11:20, Afroni Andrei i-a transmis lui Cebanenco Pavel, iar acesta a primit suma de 1000 euro în incinta terasei stației de alimentare „Bemol”, amplasată pe adresa *****, str. Calea leșilor nr. 83, mijloace bănești ce erau constituite din 10 bancnote cu nominalul de 100 euro fiecare cu seriile și numărul X07132235717;

X07132235492; SE7227384148; S21511882798; N34130971515; V04190190457; V04347171463; S27840193927; RB4335508877; X10628366888 (Vol.I, f.d.62-63);

- **proces-verbal de cercetare din 21.06.2024 cu anexă**, conform căruia, fiind examinat telefonul mobil de model „iPhone 11” cu nr. de IMEI: 352927111395305, IMEI2: 352927111297469, în care este încorporată cartela SIM nr.069877863, ridicat la 15.04.2024, în cadrul reținerii lui Cebanenco Pavel, în telefonul acestuia, au fost depistate comunicări telefonice și mesaje pe aplicația „WhatsApp” cu utilizatorul cu numărul de telefon +37369844009, înregistrat în registrul de apeluri sub numele de „-Vitalie Vitalie” (Neaga Vitalie) precum și cu utilizatorul cu numărul de telefon 069221875, înregistrat în registrul de apeluri sub numele de „Andriuha Svetiaria” (Afroni Anfrei), comunicări care au importanță pentru cauza penală și care au fost imprimate pe suport de hârtie în total pe 73 file (Vol.I, f.d.99-174);
- **Raportul de constatare tehnico-științifică nr.165 din 12.04.2024 cu planșa fotografică**, conform concluziei căruia, 10 (zece) bancnote cu valoarea nominală de 100 (una sută) euro, cu seriile și numerele: X07132235717, X07132235492, SE7227384148, S21511882798, N34130971515, V04190190457, V04347171463, S27840193927, RB4335508877, X10628366888, care urmează a fi transmise sub controlul ofițerilor CNA (conform ordonanței), corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (Vol.I, f.d.179-182);
- **Raportul de constatare tehnico-științifică nr.CNA AA 000016 din 10.06.2024**, conform concluziei căruia, 13 (treisprezece) bancnote cu valoarea nominală de 100 (una sută) euro cu seriile și numerele: S27840193927, V04347171463, V04190190457, N34130971515, S21511882798, X07132235492, X07132235717, X10628366888, RB6797491853, EA0852775534, RB5756591579, SE7227384148, RB4335508877; 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 5 (cinci) euro cu seria și numărul: UE5010689438, care au fost ridicate la data de 15.04.2024 în cadrul percheziției corporale efectuate asupra lui Cebanenco Pavel (conform ordonanței), corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (Vol.I, f.d.186-191);
- **procesul-verbal de punere sub sechestru din 21.06.2024**, prin care a fost aplicat sechestru asupra 3 (trei) bancnote cu valoarea nominală de 100 (una sută) euro, cu seriile și numerele: RB5754591579, EA0852775534 și RB6797491853; și 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 5 (cinci) euro cu seria și numărul: UE5010689438, care au fost ridicate la data de 15.04.2024 în cadrul percheziției corporale efectuate asupra lui Cebanenco Pavel, autorizat prin încheierea din 14.06.2024, a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, care prin procesul-verbal nr.21/56-177 din 04.07.2024, au fost transmise spre păstrare DEAVBI a ARBI a CNA (Vol.I, f.d.204);
- **procesul-verbal de reținere a lui Cebanenco Pavel din 15.04.2024**, în rezultatul percheziției corporale asupra reținutului fiind depistate și ridicate mijloace bănești în sumă de 1 305 euro, constituite din 13 (treisprezece) bancnote cu nominalul de 100 euro cu seria și numărul: RB5754591579; EA0852775534; RB6797491853; X07132235717; X07132235492; SE7227384148; S21511882798; N34130971515; V04190190457; V04347171463; S27840193927; RB4335508877; X10628366888, precum și o bancnotă cu nominalul de 5 (cinci) euro cu seria și numărul UE5010689438, dintre care 1000 euro

constituie mijloacele bănești transmise de către Afroni Andrei, iar restul 305 euro constituie bani personali (Vol.I, f.d.221-222);

- **procesul-verbal de cercetare din 15.07.2024**, au fost examinate documentele remise în adresa organului de urmărire penală de către Serviciului Vamal al Republicii Moldova, prin care s-a constatat că numitul Neaga Vitalie deține funcția de inspector principal, Secția activități investigative, Direcția investigare fraude vamale, iar actualmente în temeiul ordinului nr. 736-p din 07.05.2024, raporturile acestuia de serviciu sunt suspendate în legătură cu acordarea concediului pentru îngrijirea copilului. Corespunzător Fișei postului nr.168 a inspectorului principal al Serviciului activități investigative Centru din cadrul Secției activități investigative a Direcției investigare fraude vamale, Neaga Vitalie, deține „funcție publică cu statut special”. La pct. 11 este reflectat - Scopul general al funcției „Asigurarea dezvoltării continue a performanțelor Serviciului activități investigative Centru în toate domeniile de activitate. Organizarea și desfășurarea activității speciale de investigații în vederea prevenirii, contracarării și depistării infracțiunilor fraudelor din domeniul vamal. Prevenirea și combaterea criminalității organizate conform competențelor Serviciului Vamal”. La pct. 12.1 se constată că în sarcina deținătorului funcției sunt „organizarea și desfășurarea activității speciale de investigații în vederea prevenirii, contracarării și depistării fraudelor vamale pe teritoriul de deservire al Birului Vamal Centru”. La pct. 12.1.1 - desfășoară și coordonează activitatea specială de investigații în vederea depistării, prevenirii și contracarării traficului ilicit de mărfuri, arme, muniții, explozive, droguri și produse de tutungerie. La pct. 11.5.1 - Organizează, desfășoară și coordonează activitatea specială de investigații în vederea depistării, prevenirii și contracarării traficului ilicit de mărfuri, arme, muniții, explozive, droguri și produse de tutungerie. Respectiv fiind constatat faptul că, persoana la care face referire învinuitul Cebanenco Pavel, numitul Neaga Vitalie, este angajat al Direcției investigare fraude vamale al Serviciului Vamal, având statut de persoană publică în virtutea obligațiilor de serviciu ce-i revin (Vol.II, f.d.68-69);
 - **Corpuri delictive:**
 - suportul optic de stocare a informației de tip CD-R, ce conține 7 fișiere audio, ridicate de la Afroni Andrei, prin Ordonanța din 30.05.2024, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă, și anexat la cauza penală.
 - 10 (zece) bancnote cu valoarea nominală de 100 (una sută) euro, cu seriile și numerele: X07132235717, X07132235492, SE7227384148, S21511882798, N34130971515, V04190190457, V04347171463, S27840193927, RB4335508877, XI0628366888, ridicate la 15.04.2024 în cadrul percheziției corporale efectuate asupra lui Cebanenco Pavel, prin Ordonanța din 12.06.2024, au fost recunoscute în calitate de corp delict, fiind transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat, conform actului nr.102 din 28.06.2024, colet 1160.
6. În conformitate cu art. 93 alin. (1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

7. În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.
8. În conformitate cu art. 101 alin. (1) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.
9. Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art.325, alin.(1) CPP, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.
10. Conform prevederilor art.384 din CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La fel, urmează ca instanța de judecată să își întemeieze sentința numai pe probele care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată.
11. În concordanță cu conținutul art.389 alin.(1) și (2) din CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri. Astfel, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Ori toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. În contextul prevederilor legale citate *supra* și în coraport cu circumstanțele de fapt ale cauzei constatate în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză penală, instanța de judecată constată *dincolo de orice dubiu* rezonabil că, în privința inculpatului **Cebanenco Pavel Grigori**, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.
12. La fel, instanța de judecată atestă că prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatei *i-a fost adus la cunoștință* atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceasta prin rechizitoriul întocmit.
13. Subsecvent, în conformitate cu prevederile art. 8 din Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art.21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale-prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.
14. Astfel, la adoptarea unei hotărâri de condamnare prin prisma jurisprudenței CtEDO, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la fel se reține că pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.
15. Astfel, analizând declarațiile inculpatului și a martorului depuse în ședința de judecată, cercetând materialele dosarului și apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunile inculpatului

Cebanenco Pavel Grigori, urmează a fi recalificate de la art. 326 alin. (1) din Codul Penal la art. 190 alin. (1) din Codul Penal - individualizate prin: „*Escrocherie*”, adică, sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare.

16. Termenul „*influență*”, în sensul art.326 CP, este folosit în sens de aptitudine de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv, de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. În același timp, este absolut important ca influența respectivă să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii. Influența imprimată art.326 CP trebuie să izvorască, bunăoară, din raporturile de rudenie, afinitate sau prietenie, raporturile comerciale, relațiile infracționale, relațiile politice etc.
17. Reieșind din dispoziția alin.(1) art.326 CP, influența făptuitorului asupra factorului de decizie poate fi reală (în ipoteza în care persoana „are influență”) sau ipotetică (în ipoteza în care persoana „susține că are influență”). Astfel, trebuie de delimitat infracțiunea de trafic de influență, în ipoteza unei influențe susținute, pe de o parte, de infracțiunea de escrocherie (art.190 CP), pe de altă parte. În acest sens, se va ține cont de faptul că, în cazul escrocheriei remunerația este obținută ca urmare a manoperelor frauduloase, în timp ce în cazul traficului de influență, făptuitorul obține remunerația ca efect al promisiunii că va interveni pe lângă factorul de decizie, în ale cărei atribuții de serviciu intră soluționarea chestiunii de interes ale cumpărătorului de influență.
18. Dacă influența pretinsă de făptuitor asupra factorului de decizie este absurdă și irealizabilă (în sensul efectuării și a finalității), atunci cele comise urmează a fi încadrate în conformitate cu art.190 CP (în ipoteza primirii „remunerației ilicite”).
19. Astfel, fiind audiat în ședința de judecată în calitate de ***martor al acuzării Afroni Andrei*** a indicat că în luna februarie 2024 l-a sunat pe Cebanenco Pavel și au stabilit o întâlnire, în or. *****, la un autoservice. Acolo Pavel i-a comunicat că cineva din Serviciul Vamal ar avea un dosar pe numele său și a altor persoane, fără a-i comunica careva nume. Acesta i-a spus că este ceva legat cu importul mașinilor. Respectiv, ca să nu trimită dosarul mai departe, la ANTA sau Serviciul Fiscal, va fi necesar de dat ceva, și anume s-a referit la bani.
20. Respectiv instanța reține faptul că inculpatul Cebanenco Pavel la indus în eroare pe cet. Afroni Andrei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, și anume i-a comunicat ultimului că Serviciul Vamal ar avea în gestiune un dosar pe numele său referitor la importul mașinilor, iar pentru a nu avea careva probleme și pentru ca Serviciul Vamal să nu trimită dosarul mai departe, la ANTA sau Serviciul Fiscal, va fi necesar de dat o sumă de bani.
21. Totodată ***martorul acuzării Afroni Andrei*** a menționat că în cadrul confruntărilor cu domnul Neaga din luna septembrie, s-a convins că el nu a avut nici un dosar pe numele său, dar a fost un dosar pe numele Andrei Antoni sau Antohi. La fel a declarat că la importul mijloacelor de transport el nu a săvârșit careva fapte ilegale. Însă domnul Pavel i-a spus că vor fi probleme, dar el nu cunoaște ce impedimente și probleme pot apărea și nu crede că cineva ar putea să-i impună vreun impediment având în vedere că nu face nimic ilegal. Totodată a declarat că din luna februarie 2024 până la moment nu figurează pe nici o cauză penală sau contravențională de la Serviciul Vamal și nu a primit careva citații la organele de drept în această perioadă.
22. La fel, instanța de judecată reține că conform celorlalte probe materiale cercetate în ședința de judecată nu rezultă și nu se indică într-un fel sau altul că cet. Afroni Andrei ar fi

avut careva procese penale sau contravenționale, sau careva impedimente pentru importul automobilelor, or acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe ce ar confirma faptul că Serviciul Vamal ar fi avut vreun dosar sau material pe numele lui Afroni Andrei privind încălcarea regulilor vamale.

23. Astfel, instanța de judecată reiterează că în lipsa oricărui material probator care să ateste existența unor cauze sau proceduri aflate în gestiunea Serviciului Vamal pe numele lui Andrei, acuzația de trafic de influență nu poate fi susținută în mod obiectiv. Potrivit elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod Penal, este necesar ca făptuitorul să afirme sau să lase să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, în vederea determinării acestuia să îndeplinească sau să nu îndeplinească un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu. Or, în speță, nu există dovezi că martorul Afroni Andrei ar fi putut interveni în vreun dosar sau material privind încălcarea regulilor vamale – întrucât astfel de dosare nu existau pe numele său.
24. În aceste condiții, fapta descrisă în actul de sesizare nu întrunește trăsăturile esențiale ale infracțiunii de trafic de influență, ci se circumscrie mai degrabă unei fapte de inducere în eroare, caracteristică infracțiunii de escrocherie (art. 190 alin. (1) Cod Penal), întrucât presupune crearea unei aparențe false în scopul obținerii unui folos material necuvenit.
25. Din aceste considerente, având în vedere declarațiile inculpatului, declarațiile martorului și ținând cont de materialele dosarului cercetate în ședința de judecată, în urma aprecierii acestor elemente de fapt din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor și toate în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor, instanța de judecată reține că nu s-a confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin.(1) din Codul Penal.
26. În această ordine de idei, conform art. 8 alin. (3) din Codul Penal, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinutului, inculpatului.
27. În conformitate cu art. 389 alin. (1) și (2) din CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.
28. În urma celor expuse supra, instanța de judecată nu poate reține în acțiunile inculpatului săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) din Codul Penal, dar, având în vedere că inculpatul Cebanenco Pavel la îndus în eroare pe cet. Afroni Andrei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 190 alin. (1) din Codul Penal.
29. Astfel, aprecierea fiecărei probe se face de instanța de judecată ca urmare a examinării conjugate a tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Instanței de judecată îi revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea De Tommaso v. Italia [MC], 23 februarie 2017, § 170, și jurisprudența citată acolo; Hodžić v. Croația, 4 aprilie 2019, § 58; Makeyan și alții v. Armenia, 5 decembrie 2019, § 47).

30. În același timp, instanța de judecată reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*” („*beyond reasonable doubt*”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.
31. În materie penală s-a conturat standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, esența căruia rezidă în aceea că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (Boicenco v. Republica Moldova, hotărârea din 11 iulie 2006, § 104; Hassan v. Marea Britanic [MC], hotărârea din 16 septembrie 2014, § 48; Blokhin v. Rusia [MC], hotărârea din 23 martie 2016, § 139). Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.
32. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (hotărârea CEDO *Bragadireanu v. România*, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO *Orhan v. Turcia* din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO *Irlanda v. Regatul Unit* din 18 ianuarie 1978).
33. Adicional, instanța menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. Astfel, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.
34. Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție (HCC nr. 21 din 20 octombrie 2011, §27).
35. Instanța mai menționează că potrivit principiilor de drept procesual penal, sarcina probațiunii revine acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat.
36. Prin urmare, instanța de judecată exercitând un control efectiv al învinuirii aduse, prin prisma prevederilor legale și a jurisprudenței CȚEDO privind claritatea, caracterul concret și previzibilitatea acestora, constată reținerea defectuoasă a circumstanțelor de fapt și de drept în sarcina inculpatului, fapt ce condiționează încălcarea dreptului său la un proces echitabil, stipulat la art. 6 CEDO.
37. Totodată, conform art. 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Condiția din articolul 6 § 1 din Convenție, potrivit căreia cauzele trebuie examinate în mod echitabil, trebuie înțeleasă în sensul de a se asigura respectarea principiilor fundamentale ale oricărui proces, i.e. principiul contradictorialității și principiul dreptului la apărare, ambele asigurând egalitatea deplină a părților în proces.
38. Totodată, articolul 26 din Constituție garantează în mod distinct dreptul la apărare. Instanța de judecată reține că articolul 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaște persoanei dreptul de a fi informată nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzată și pe care se bazează acuzația, dar și cu privire la încadrarea juridică a faptelor, în mod detaliat. În materie penală, o informare precisă și completă cu

privire la acuzațiile aduse unei persoane și, în consecință, cu privire la încadrarea juridică a acestora pe care instanța o poate reține împotriva sa reprezintă o condiție esențială a unui proces echitabil. Există o legătură între literele a) și b) de la articolul 6 § 3 din Convenția Europeană: dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat prin prisma dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea (a se vedea *Drassich v. Italia* [nr. 2], 22 februarie 2018, § 65 și § 66).

39. Așadar, dreptul unei persoane de a-și pregăti apărarea în mod efectiv se află într-o legătură indisolubilă cu dreptul de a fi informat atât despre faptele imputate, cât și despre încadrarea juridică a acestora.
40. Instanța de judecată reține că, în conformitate cu articolul 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întrunește elementele infracțiunii de comiterea căreia este învinuită. Altfel spus, instanța verifică corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.
41. În ipoteza în care instanța de judecată constată că fapta imputată persoanei constituie o infracțiune mai ușoară aceasta urmează a fi recalificată. Exercitarea acestei competențe nu agravează situația persoanei, ci este în favoarea acesteia (*in bonam partem*).
42. În acest context, instanța de judecată notează că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului și stabilirea pedepsei țin de competența instanței de judecată. De asemenea, instanțele de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcție de circumstanțele concrete ale speței deduse judecătii. Instanța de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror. Trebuie făcută o distincție între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanțe faptice, și infracțiunea sau contravenția prevăzută de articolele legii penale și contravenționale, care reprezintă încadrarea juridică a acestora. Astfel, dacă fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii.
43. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a stabilit că Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu interzice reîncadrarea juridică a faptelor de către judecător, cu excepția cazului în care circumstanțele efectuării ei nu-i permit acuzatului să cunoască în detaliu acuzaarea înaintată împotriva lui sau îl împiedică să-și pregătească apărarea în mod efectiv (a se vedea *Le Pen v. Franța* (dec.), 10 mai 2001; *Weil v. Franța* (dec.), 18 septembrie 2001, § 3; *Ramos Ruiz v. Spania* (dec.), 19 februarie 2002, § 3; *Rashid v. Bulgaria* (dec.), 13 octombrie 2005; *Krastev v. Bulgaria* (dec.), 22 mai 2006). Această constatare este valabilă și în contextul articolelor 20 și 26 din Constituție.
44. Curtea Europeană a menționat că nu se încalcă dreptul la un proces echitabil dacă persoana putea efectiv prevedea reîncadrarea juridică a faptei imputate (*Alexe v. România*, 3 mai 2016, § 36). În acest sens, reîncadrarea juridică a faptei este suficient de previzibilă pentru persoană dacă se referă la un element intrinsec al acuzației (a se vedea *Sadak și alții v. Turcia* [nr. 1], 17 iulie 2001, § 52 și § 56; *Juha Nuutinen v. Finlanda*, 24 aprilie 2007, §32; *Marilena-Carmen Popa v. România*, 18 februarie 2020, § 47).
45. Pentru că dispozițiile articolului 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană nu impun o formă de notificare a acuzației (*Adrian Constantin v. România*, 12 aprilie 2011, § 19), Curtea Europeană a acceptat că persoana ar putea lua cunoștință de noua încadrare juridică a faptei chiar din conținutul hotărârii instanței de judecată (*Mihelj v. Slovenia*, 15 ianuarie 2015, § 44). În asemenea situații nu se încalcă dreptul la un proces echitabil și, în special, dreptul la apărare, dacă persoana poate contesta hotărârea și, respectiv, reîncadrarea juridică în fața unei instanțe ierarhic superioare dotate cu competența examinării tuturor aspectelor

relevante de fapt și de drept (ibidem, § 44; Dallos v. Ungaria, 1 martie 2001, §§ 47-53; Sipavičius v. Lituania, 21 februarie 2002, §§ 30-34; I.H. și alții v. Austria, 20 aprilie 2006, §§ 36-38; Zhupnik v. Ucraina, 9 decembrie 2010, §§ 38-45). În cazul Gelenidze v. Georgia, 7 noiembrie 2019, § 30, Curtea Europeană a subliniat că reîncadrarea juridică a faptei nu încalcă drepturile apărării dacă acuzatul beneficiază, în cadrul procedurii de control, de posibilitatea adecvată de a se apăra.

46. În acest sens, instanța de judecată reține că persoana nu este privată de dreptul de a obține o reexaminare a cauzei de către instanța de apel și de a se apăra prin toate mijloacele posibile. Potrivit articolului 401 din Codul de procedură penală, inculpatul are dreptul să atace sentința cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, iar instanța de apel este obligată, în baza articolului 414 alin. (1) din același Cod, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate.
47. Așadar, eventualele vicii de notificare a noii încadrări juridice a faptei pot fi remediate prin intermediul căilor de atac.
48. În aceste condiții instanța de judecată constată că partea apărării a beneficiat și continuă să beneficieze de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și, în special, de dreptul de a se apăra.
49. Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni prevăzute de art. 190 din Codul penal, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii analizate are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic.
50. *Obiectul material* al infracțiunii specificate la art. 190 CP RM îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.
51. *Latura obiectivă* a infracțiunii examinate are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică în sustragere; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.
52. Prin „inducere în eroare” se înțelege „înșelarea unei persoane prin crearea unei imagini false asupra realității, prin prezentarea denaturată a realității”. Inducerea în eroare este săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate. Astfel, inducerea în eroare cunoaște două modalități normative cu caracter alternativ: 1) prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase; 2) prezentarea ca mincinoasă a unei fapte adevărate.
53. A prezenta „ca adevărată o faptă mincinoasă” înseamnă a inventa, a scorni, a face să se creadă ca fiind existent ceva (o anumită stare, o situație, o întâmplare, un lucru, o persoană etc.) care în realitate nu există. Și invers, a prezenta „ca mincinoasă o faptă adevărată” înseamnă a ascunde adevărul, a disimula, a face să se creadă că nu există ceva care în realitate există”.
54. Inducerea în eroare reclamă următoarele circumstanțe alternative: i) eroarea, în care victima este indusă, presupune că la încheierea actului juridic nul sau anulabil a existat o

- falsă reprezentare referitoare la: natura actului juridic; calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic; părțile actului juridic (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic); ii) încheierea actului juridic nul sau anulabil a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia dintre părțile la acest act.
55. Noțiunea cheie, ce caracterizează ambele circumstanțe analizate, consemnate mai sus în punctele i) și ii), este noțiunea de act juridic. Se are în vedere actul juridic încheiat și/sau executat de către părțile la acesta. Printre părțile actului juridic se poate număra victima și subiectul uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 190 CP RM.
56. Conform art. 308 din Codul Civil RM, „Act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile”.
57. Nu oricare act juridic se are în vedere în art. 190 CP RM. În cazul infracțiunilor prevăzute de acest articol, actul juridic trebuie să fie nevalabil. Drept urmare, actul juridic se va considera nul sau anulabil. În această ordine de idei, nu putem face abstracție de efectul retroactiv al Legii nr. 179/2018. Considerăm că, prin această lege, a fost înlăturat caracterul infracțional al faptelor de escrocherie a căror săvârșire nu are legătură cu un act juridic nul sau anulabil.
58. Nu oricare eroare este avută în vedere în art. 190 CP RM. În această normă se are în vedere doar eroarea considerabilă. O astfel de eroare presupune că la încheierea actului juridic a existat o falsă reprezentare referitoare la: a) natura actului juridic; b) calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic; c) părțile actului juridic (partenerul sau beneficiarul), în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic. Este consemnabil că, „eroarea asupra motivului este considerabilă doar în cazul în care motivul este inclus în obiectul actului juridic”. Rezultă că eroarea asupra motivului actului juridic poate fi considerabilă în cazul în care se referă la calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic.
59. Eroarea asupra naturii actului juridic presupune că „o parte crede că încheie un anumit act juridic, iar cealaltă parte are credință, greșită, că încheie un alt act juridic”.
60. Eroarea asupra calităților substanțiale ale obiectului actului juridic presupune situația „în care o parte a încheiat actul juridic, manifestându-și voința numai în privința anumitelor calități, pe care le-a crezut adevărate în realitate, acestea fiind inexistente sau fiind din altă substanță”. De exemplu, atestăm eroarea asupra calităților substanțiale ale obiectului actului juridic în ipoteza în care o parte consideră că procură un obiect confecționat din aur, deși cealaltă parte îi vinde un obiect confecționat din bronz.
61. În fine, în art. 190 CP RM, este menționată eroarea asupra părților actului juridic (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic). În legătură cu acest tip de eroare, în literatura de specialitate se menționează: „Eroarea asupra părților cu care s-a încheiat actul juridic (error in personam) produce efecte numai în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic. Actele juridice în care persoana cocontractantului este decisivă la încheierea lor (intuitu personae) sunt destul de numeroase.
62. Revenind la examinarea infracțiunii specificate la art. 190 CP RM, consemnăm că aceasta este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

63. *Latura subiectivă* a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.
64. *Subiectul* infracțiunii specificate la art.190 CP RM este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani (în ipoteza faptelor prevăzute la alin.(2) și (5). În celelalte cazuri, vârsta minimă a răspunderii penale este de 16 ani.
65. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil că inculpatul **Cebanenco Pavel Grigori**, a sustras bunurile altei persoane prin inducerea în eroare, pentru care faptă și va fi declarat vinovat și, respectiv, supus unei pedepse penale.
66. Drept urmare, la stabilirea felului și a măsurii de pedeapsă, instanța de judecată ia în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea și reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează și care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și de condițiile de viață ale acestuia.
67. Astfel, după caracterul și gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (1) din Codul penal și săvârșită de către inculpat – se clasifică drept una mai puțin gravă și pentru săvârșirea căreia legea penală amandă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.
68. Drept circumstanță atenuantă în privința inculpatului, instanța de judecată identifică, căința sinceră și regretarea de cele comise, iar careva circumstanțe agravante acuzarea nu a reținut.
69. La numirea pedepsei, instanța de judecată va ține cont de faptul că, inculpatul se află în prezența circumstanțelor atenuante și în lipsa circumstanțelor agravante, iar infracțiunea comisă de către inculpat se califică ca fiind una mai puțin gravă. În plus, necesită de luat în considerație personalitatea inculpatului. La fel, se va lua în seamă rolul inculpatului la comiterea infracțiunii, dar și urmările prejudiciabile ale faptei comise.
70. Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, care are ca obiectiv reeducarea socială a inculpatului, instanța de judecată ajunge la concluzia că, corectarea și reeducarea lui **Cebanenco Pavel Grigori**, este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, găsind de cuviință că, corectarea și reeducarea inculpatului să aibă loc fără izolare de societate.
71. Concluzia instanței referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61 și art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul și țelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei.
72. Instanța de judecată la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală fiind o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi

infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

73. În atare situație, instanța este convinsă că pedeapsa potrivită inculpatului este tocmai la caz și că aceasta va avea drept scop atât restabilirea echității sociale, cât și corectarea celui din urmă. Or, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării legii penale.
74. În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.
75. În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.
76. În continuare în conformitate cu art. 46 alin. (4) din Constituția R. Moldova, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.
77. Conform art. 106 alin. (1) și alin. (2) din Codul Penal, (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile

valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale. f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

78. Astfel, corpurile delictelor și anume:

- 10 (zece) bancnote cu valoarea nominală de 100 (una sută) euro, cu seriile și numerele: X07132235717, X07132235492, SE7227384148, S21511882798, N34130971515, V04190190457, V04347171463, S27840193927, RB4335508877, XI0628366888, ridicate la 15.04.2024 în cadrul percheziției corporale efectuate asupra lui Cebanenco Pavel – recunoscute în calitate de corpuri delictelor la cauza penală și transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat prin ordonanța organului de urmărire penală din 12.06.2024 (Vol.I,f.d.192) – *de supus confiscării speciale, conform prevederilor art. 106 Cod Penal.*

79. În speță, coroborând materialul probant administrat cu textul legal enunțat, instanța de judecată consideră că măsura confiscării a mijloacelor bănești rezultate sau bunurile utilizate la săvârșirea infracțiunii, nu este abuzivă și nu încalcă principiile constituționale, referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia. Mai mult decât atât, instanța de judecată consideră oportun aplicarea confiscării speciale, în scopul restabilirii echității sociale și contracararea pe viitor a comiterii unor fapte similare de către inculpat sau de terțe persoane.

80. Astfel, în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mulți factori, inclusiv, de scopul urmărit și de comportamentul făptuitorului. În cazul de față, reieșind din gradul de implicare a inculpatului în acțiunile comise, prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională, cu folosirea mijlocului bănești destinate să servească la realizarea laturii obiective a infracțiunilor incriminate.

81. Aspectele ce țin de problematica confiscării bunurilor, ca instrument de combatere a criminalității, a generat o jurisprudență abundentă a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Curtea Europeană a examinat un spectru vast de cauze privind confiscarea, diferențiind între confiscarea bunurilor care au constituit obiect al infracțiunii (*objectum sceleris*), în urma condamnării acuzaților (*Agosi vs Marea Britanie*, hotărârea din 24 octombrie 1986); confiscarea bunurilor care au constituit instrumentul infracțiunii (*instrumentum sceleris*), după condamnarea acuzaților (*C.M. vs Franța*, decizia din 26 iunie 2001) sau confiscarea bunurilor aflate în posesia terților, după condamnarea acuzaților (*Air Canada vs Marea Britanie*, hotărârea din 5 mai 1995). În același timp, referitor la veniturile provenite dintr-o activitate criminală (*productum sceleris*), Curtea Europeană a examinat confiscarea care a urmat după condamnarea reclamantului (a se vedea *Phillips vs Marea Britanie*, hotărârea din 5 iulie 2001), precum și cauze în care confiscarea a fost dispusă, independent de existența unei proceduri penale, pentru că patrimoniul reclamantilor era prezumat, ca fiind de origine ilicită (a se vedea *Riela și alții vs Italia*, decizia din 4 septembrie 2001; *Arcuri și alții vs Italia*, decizia din 5 iulie 2001; *Raimondo vs Italia*, hotărârea din 22 februarie 1994) sau, ca fiind utilizate pentru activități ilicite (*Butler vs Marea Britanie*, decizia din 27 iunie 2002).

82. La fel, instanța de judecată consideră că confiscarea mijloacelor financiare sau bunurile utilizate sau rezultate din săvârșirea infracțiunilor nu va duce la încălcarea dreptului de

proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptul la protecția proprietății în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

83. Relevante speței sunt și cazurile CEDO Ismayilov contra Federației Ruse din 06 noiembrie 2008; cauza CEDO Bendenoun vs France din 24 februarie 1994; cauza Silickienė v. Lituani, din 10 aprilie 2012.
84. Deci măsura confiscării nu reprezintă, în cauza de față, o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenția, întrucât este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică, tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituită – de garanție și de prevenire – fiind proporțională cu scopul urmărit.
85. Totodată, conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.12) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor.
86. În acest sens, instanța reține că prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 14.06.2024 (Vol.I, f.d.200-203), a fost autorizată punerea sub sechestr, în scopul garantării executării pedepsei amenzii asupra mijloacelor bănești în sumă de 350 euro, constituite din trei bancnote cu nominalul de 100 euro cu seria și numărul: RB5754591579; EA0852775534; RB6797491853 și o bancnotă cu nominalul de 5 (cinci) euro cu seria și numărul UE5010689438, ridicate prin procesul-verbal de reținere din 15.04.2024, efectuate asupra cet. Cebanenco Pavel Grigori, a.n. *****.
87. Astfel, avînd în vedere că **Cebanenco Pavel Grigori**, a fost recunoscut vinovat de fapta incriminată fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, instanța de judecată consideră necesar de a menține sechestrul aplicat asupra bunurilor inculpatului prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 14.06.2024, pînă la executarea integrală a sentinței.
88. Astfel, în temeiul celor elucidate și expuse supra și în conformitate cu art. art. 338 – 341, art. 382, art. art. 384 – 385, art. 389, art. art. 392 – 395, art. 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște **Cebanenco Pavel Grigori**, *născut la ******, vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul Penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 30 000 (treizeci mii) lei.

Se comunică lui **Cebanenco Pavel Grigori**, *născut la ******, că în corespundere cu prevederile art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, el este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, considerându-se că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpurile delictelor și anume:

- 10 (zece) bancnote cu valoarea nominalul de 100 (una sută) euro, cu seriile și numerele: X07132235717, X07132235492, SE7227384148, S21511882798, N34130971515, V04190190457, V04347171463, S27840193927, RB4335508877, XI0628366888, ridicate la 15.04.2024 în cadrul percheziției corporale efectuate asupra lui Cebanenco Pavel – recunoscute în calitate de corpuri delictelor la cauza penală și transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat prin ordonanța organului de urmărire penală din 12.06.2024 (Vol.I,f.d.192) – *de supus confiscării speciale conform prevederilor art. 106 Cod Penal*.

În scopul asigurării executării sentinței în latura achitării amenzii se menține sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 14.06.2024 asupra bunurilor care aparțin lui **Cebanenco Pavel Grigori**, *născut la ****** și anume: mijloacelor bănești în sumă de 350 euro, constituite din trei bancnote cu nominalul de 100 euro cu seria și numărul: RB5754591579; EA0852775534; RB6797491853 și o bancnotă cu nominalul de 5 (cinci) euro cu seria și numărul UE5010689438, până la executarea integrală prezentei sentințe.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Petru PĂUN